

Heðin Mortensen skrivar:

Býráðið er við til at geva ítróttinum góðar karmar at virka undir

Í Føroyum hava vit mong fritíðartriv til tey ungu, men mangan hoyrir ein, at tey ungu hava tað alt ov lætt, og at tey fáa alt forrandi.

Hetta er ikki so.

Nógvi tilboð eru til tey ungu, men harvið at siga, at tey fáa alt forrandi, er nakað tvælt.

Tá vit geva teimum ungu tilboð, so er tað eins nógvi fyrri at sleppa samfelagnum undan trupuleikum, sum stínga seg upp, um tey ungu einki hava at taka sær til.

Gott í Havn

Ein stórvir parti av tilboðunum til tey ungu er innan ítróttin. Mangan verður hetta fritíðartriv litið virt, men allar kanningar vísa, at hetta hevur ómetaligan týdning.

Í Havn stendur rættliga væl til á hesum økinum. Rammurnar eru rættliga góðar, og teir mongu ítróttarleiðararnir — sum væl at merkja arbeida fyrri einki — gera eitt megnararbeiði.

Svimjihøllin

Ja, hvør vildi í dag verið hesi frálíku svimjihøll fyrri

uttan? — Hart stríð stóðst av henni í sínari tíð, tá menn skuldu taka avgerð í hesum byggimáli. Men ásannast má í dag, at rætta avgerðin varð tikin. Svímjihøllin er til alstórt gagn og ikki minni gleði fyrri fjøldina — ung sum eldri, frisk sum rørslebrekað — og við serligum týðningi, tá hugsað verður um at røkja heilsuna.

Tríggjar hallir

Vit hava, sum er, tríggjar ítróttahallir í Havn, umframt fimleikahallirnar í skúlunum, og hugaligt er at vita, at tær verða nýttar á besta hátt. Tær standa sanniliga ikki tóm.

Uttandura hava vit tveir fótbóltsvallir. Ljóssteyrar eru rundan um tann niðara vøllin, og peningur er avsettur til eisini at fáa ljós á tann ovara vøllin.

Kunstgras

Fótbólturin hevur stóra atdráttarmegi, og má tí gerast alt fyrri, at hann kann mennast, og á ein slíkan hátt, at hann kann koma á altjóða støði. Rættast hevði verið at fingið kunstgras á vallirnar.

Nakrar royndir verða skjótt gjørdar við kunstgrasi, og visir tað seg, at hetta er tað rætta, so eiga vit saman við øðrum kommunum í landinum at arbeida fram imóti at fáa frásvallir til fótbóltin. Hetta kostar nakað í ílegging, men verður ikki dýrt í viðlíkahaldi.

Tveir tennisvallir eru í gerð, so spennandi verður at fáa liv aftur í gamla Tennisfelagið. Nevnt kann, at innan Havnar Badmintonfelag er ein tenniseið. Hetta er ein ítróttargrein, vit hava saknað leingi.

Heðin Mortensen

Áheitan á borgarar í Tórshavn

Varið tykkum imóti lovorðum frá fólkaflokksmonnum við býráðsformanninum á odda.

Er býráðsformaðurin veruliga so reiðiligur, sum hann gevur seg út fyrri at vera? Hevur hann borið sín part av samfelagsbyrðuni, líka stóran part sum miðalborgarin? Tað hava

vit borgarar krav uppá at fáa at vita skrivliga.

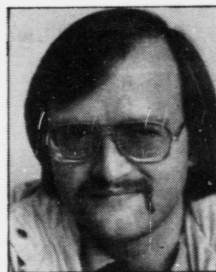
Hevur Fólkaflokkurin við býráðsformanninum á odda ikki av øllum alvi roynt at forðað teimum á líkningsdeildini at gjøgnumgangna roknskapirnar hjá B-skattgjaldarum, t. v. s. handilsfyrirtekum og hví?

Eg siggi í Dagblaðnum, at býráðsformaðurin bjóðar seg fram at stýra og umsitja okkara bý. Gevur tær eini góð ráð: Sopa fyrri egnum durum fyrst.

Vanligur skattgjaldari í Havn

Lýsið í

sosialinum

Veganetið er fyrst av øllum fyrri bilarnar, tað sæst týðuliga. Men, í ferðsluni er eisini annað enn akfør at finna: børn, vaksin, eldri — í stóli ella vogni, til gongu ella á súkklu.

Tú kanst ikki spara tær tryggileika til

Mangastaðir í Havn eru vegirnir illa upplýstir, tí

Mangastaðir í Havn eru vegirnir illa upplýstir, tí sparat skal um streymnýtsluna. At slökkja annaðhvørt ljós er kanska í lagi ávis stóð, men at gera tað í miðbýnum og við

Ferðsla og tryggileiki

vegir við nógvari ferðslu er vitaleyst.

Kavaruddingin er dýr, men spurningurin er, um tað er bilgári at borgararnir liggja arm- og beinbrotin. Tann eina veturin í hesum brátt farna valskeiðnum mátti útvegast eykafólk á sjúkrahúsum at taka sær av arm-, bein- og øðrum brotum, tí býurin skuldi spara, segði borgarstjórin!

Nei, tað eru ikki bert bilarnir, ið skulu koma heilskapadur fram, men so sanniliga eisini tey til gongu.

Høgu kantsteinarnir gera tað mangan trupult og við hvørt ómøguligt hjá fólkum við barnavognum at hætta sær yvir um eitt vegamót. Rørslebrekað eru eisini illa fyrri í hesum

sama sambandi. Enn havi eg ongantíð sæð ein koyristól kunna hoppa einar 20-30 cm upp ella niður, men ein tilik uppfinning hevði verið kærkomni í Havn.

Børnini hava ikki altíð lætt við at koma um vegirnar á veg í skúla, og ofta er mesta ferðslan á vegum, ið liggja beint uppá skúlum. Okkurt mátti kunnað latið seg gjørt antin at beint ferðsluna annan veg ella »tarnað« henni somikið, at hon ikki gongur so skjótt fram við skúlum og dagstovnum og har annars nógvu skulu yvirum.

Ynskir tú tryggari ferðsluviðurskipti, setir tú kross tín við lista C, Javnaðarflokkin.

Martin S. Eidesgaard

Per Gaard, valevni Javnaðarflokksins til býráðsvalið í Havn:

Skil má fáast á Bussleiðina

Sum bussleiðin var skipað ta fyrstu tíðina, var nógvi at finna henni. Fyrst og fremst, at bussarnir ikki hildu koyriætlanina. Ofta sá tað út, sum teir koyrdu sum best bar til, so nógvi fólk, serliga tey sum skuldu fram til ávísa tíð, ikki kundu brúka bussarnar, men noygdust at hava bil sjálvi.

So varð bussleiðin »privatiserað«. Tað vil siga, at býráðið, sum nú er, gav ávísu persónum eina peningaupphædd fyrri at yvirtaka bussarnar, og nógvi skudi alt vera so sera gott.

Men hvat hendir? Fólk yvirhøvdur noyðist framvegis at brúka egnan bil, skulu tey koma fram til tíðina. Bussarnir koyra framvegis sum best ber til og leggja javnan túrar burtur ímillum, so fólk mugu standa í langar tíðir og bíða, um tey ikki kunnu fara í egnum bili.

Tað liggur rættliga nær at spyrja um koyriætlanin er so trong, at tað ikki ber til at halda hana, ella um tað eru bussferararnir, sum ikki duga á at skyna klokku. Tað vildi í hvussu so er verið lægt, um teir royndu at saga ta grein av, teir sjálvir sita á.

Tá bussleiðin varð um-

klaga, verður tú helst uggaður við, at tað skal fáast í rættlag, men einki hendir. Og klagurnar eru nógvar.

Fólk í Havnar kommunu má kunna krevja, at skil kemur á bussleiðina, so fólk kunnu brúka henda møguleika. Ferðslan í Havn er vörðin so nógvi, og so ringt er ofta at finna eitt stað at seta ein bil, at tað er einki at ivast í, at nógvi fleiri høvdu koyrt við bussunum, um tey kundu litið á teir. Tað hevði heilt sikkurt eisini sæst aftur á rakstrarúrslitinum.

Per Gaard

Ellis- & Avlamisheimið í Vágum

søkir sjúkrahjálpara at arbeida fyrribils 64 tímar uppá 4 vikur. Umsókn við avriti av prógvi v.m. verður at senda til heimið áðrenn 10. desember 1984.